

'Dido i Enees' triomfa a l'Auditori

Dido i Enees en plena actuació

ENRIC FABRE

J.M.C. / SANT CUGAT

Les 700 persones que gairebé van omplir el Teatre-Auditori van sortir satisfetes de l'òpera *Dido i Enees*. Els alumnes del Cor de Cambra Dyapason, el Cos de Dansa de l'Esbart de Sant Cugat i el Cor i la Jove Orquestra Fusió van oferir una actuació més que correcta en un muntatge professional. Guerassim Voronkov va dirigir l'espectacle i va valorar positivament l'estrena malgrat "els nervis que es van notar una mica". Per la seva banda la coordinadora de l'òpera, Mariona Benet,

va valorar el fet d'haver-se aconseguit el principal objectiu, que era "donar l'oportunitat als alumnes d'ensenyar els seus coneixements en públic en un muntatge professional". Segons Benet, el més important "ja s'ha fet amb la preparació i els assajos que ha costat aquest muntatge". El públic va sortir satisfet de veure la compenetració del Cor amb l'Orquestra i de les diferents àries que van interpretar els solistes. A l'entrar, els espectadors podien agafar un full per seguir l'argument de l'òpera, de les poques escrites en anglès. La música capta

l'atenció del públic des del primer moment i no fa decaure l'atenció fins al final.

Dido i Enees és una de les primeres òperes que es van escriure el segle XVII per Henry Purcell, que es va basar en un llibret de Nahum Tate a partir del llibre IV de l'*Eneida* de Virgili. L'òpera, una de les peces mestres del barroc, consta d'un pròleg i tres actes que duren gairebé 60 minuts. L'argument explica la història d'amor entre la reina de Cartago, Dido, que s'enamora del príncep Troià, Enees. Un drama reial fet òpera.

Crítica de música

Lloances per als agosarats

Eduard Jener

Música: 'Dido i Enees'. Òpera en 3 actes, música de Henry Purcell i llibret de Nahum Tate, basat en els llibres I-IV del poema èpic llatí 'L'Eneida' de Virgili.

Cantants solistes: Anna Vilanova, Claudia Rodríguez, Àngela Delgado, Montserrat Suriñach, Marga Sòria, Dolors Gómez, Antonio Quijada, Carles Ortíz i Beatriz Llamas.

Cor de Cambra Dyapaso. **Director:** Teodor Roura.

Cos de Dansa de l'Esbart Sant Cugat. **Direcció escènica i coreografia:** Joan Serra i Quim Serra.

Jove Orquestra Fusió. **Director:** Guerassim Voronkov.

Directora Aula de Cant i coordinadora general: Mariona Benet.

Lloc i dia: Teatre-Auditori. 20 d'octubre.

Aquest títol no és pas un fragment dels versos del poeta Tatem, sinó el meu sentiment, després de la magnífica experiència de la digna representació de la considerada única òpera de l'anomenat Orpheus Britannicus. Penseu que és, entre d'altres, però també aquesta, la funció del Centre Cultural i del Teatre-Auditori: presentar espectacles diversos de qualitat reconeguda arreu per guanyar i consolidar un ampli espectre de públic, però també donar espais, dins de la programació normal, a grups de la ciutat, professionals o no,

que per la seva trajectòria, serietat i esforç han demostrat que ho mereixien, com és el cas. Gosar posar en escena una de les obres essencials de l'òpera barroca demana molta il·lusió i treball, per obtenir aquests resultats.

Purcell escriu, seguint la tradició coral anglesa i utilitzant els magnífics versos, amb hàbils variacions en la llargada del fraseig, una demostració clara de les tècniques de declamació i crea, amb el seu instint i concisió dramàtica habitual, una música serena i perfectament proporcionada de gran riquesa harmònica, model repetitiu de recitatiu, ària (sempre amb el baix continu), cor i dansa, sense deixar de banda els canvis cromàtics necessaris per fer, quan convé, una música descriptiva fins al dramàtic final, on trobem la meravella de l'adéu *When I am laid in earth*, un dels més grans i emotius de la música universal, el lament de Dido abans de morir.

En conjunt, les veus solistes van funcionar correctament, amb nivells diferents (una menció especial de la magnífica Belinda de Claudia Rodríguez), i tots plegats millorant a mesura que la mateixa obra avançava. El cor va estar ajustat en tot moment i l'orquestra, dirigida pel mestre Voronkov, esplèndida. Els dansaires van omplir l'espai amb coreografia d'aires mediterranis adient a la història. Finalment, una felicitació per Eloi Jové i Mariona Benet (extensiva als altres col·laboradors) que, en els assajos i darrere l'escenari, han estat capaços d'aixecar la representació.